

EDITORIAL

Compromès amb la terra, des de les estrelles

Treballant, traslladant a l'altra punta del planeta les seves conviccions i apassionat explicant els seus projectes de futur, aquest dimecres ens ha deixat, sobtadament, el cuiner celoní Santi Santamaria. Una allau de telefonades, en ple migdia, feia córrer la mala nova de la pèrdua del que ha estat un ambaixador de Sant Celoni, del Montseny i dels Països Catalans universal.

Els catalans, massa avesats a una barreja d'acomplexament i d'autoodi, sovint no sabem reconèixer en el nostre veí allò que si li sap valorar 'The Whashington Post', per posar un exemple de tot un reguitzell de mitjans de comunicació internacional que aquests dos dies han glossat la seva figura. Però ningú no pot qüestionar que Santi Santamaria ha estat un gran restaurador compromès amb el seu territori i el seu país. O potser, un home a qui el compromís amb el territori i el país va bastir la filosofia que el va convertir en un gran restaurador.

No exempt de crítiques a la seva terra, per a Santamaria hauria estat més fàcil portar el seu Racó de Can Fabes a l'Eixample de Barcelona i gaudir dels beneficis les tres estrelles en plena capital sense que els clients s'haguessin de desplaçar a comarques. No sols no ho va fer sinó que va buscar la manera que aquests pernoctessin a Sant Celoni. També va decidir batejar amb un nom tan poc 'castís' com el del seu poble el primer restaurant a Madrid. I en el dia de la inauguració del 'Santceloni', amb Alberto Rodríguez Gallardon estarrufat, Santamaria va deixar ben clar que a l'alcalde a qui agraija la presència era al del Baix Montseny que hi havia viatjat expressament.

Ni tan sols en els moments de més èxit personal i professional, Santamaria no va oblidar els companys de viatge del terròs. Amb tres estrelles a la Guia Michelin, va seguir sent membre de l'Associació d'Empresaris Turístics Montseny i, recentment, va donar suport a una campanya de promoció del Mercat Municipal de Sant Celoni. Amb ell també ens deixa la confiança d'un projecte pensat al i per al Montseny que havia concebut més com una eina de promoció terri-

torial que no pas com una via de negoci professional.

Aquesta estimació pel país es trasllada a la seva cuina, basada en les arrels tradicionals, els productes de la terra i la defensa dels productors de les classes menestrals. En una

aquests, els productes de proximitat. D'altra banda, per protegir els mercats caldria endurir les limitacions a l'establiment de mitjanes i grans superfícies i donar la màxima importància a la qualitat i l'origen dels productes. Naturalment, per garantir el futur del model mediterrani cal implantar una educació ali-

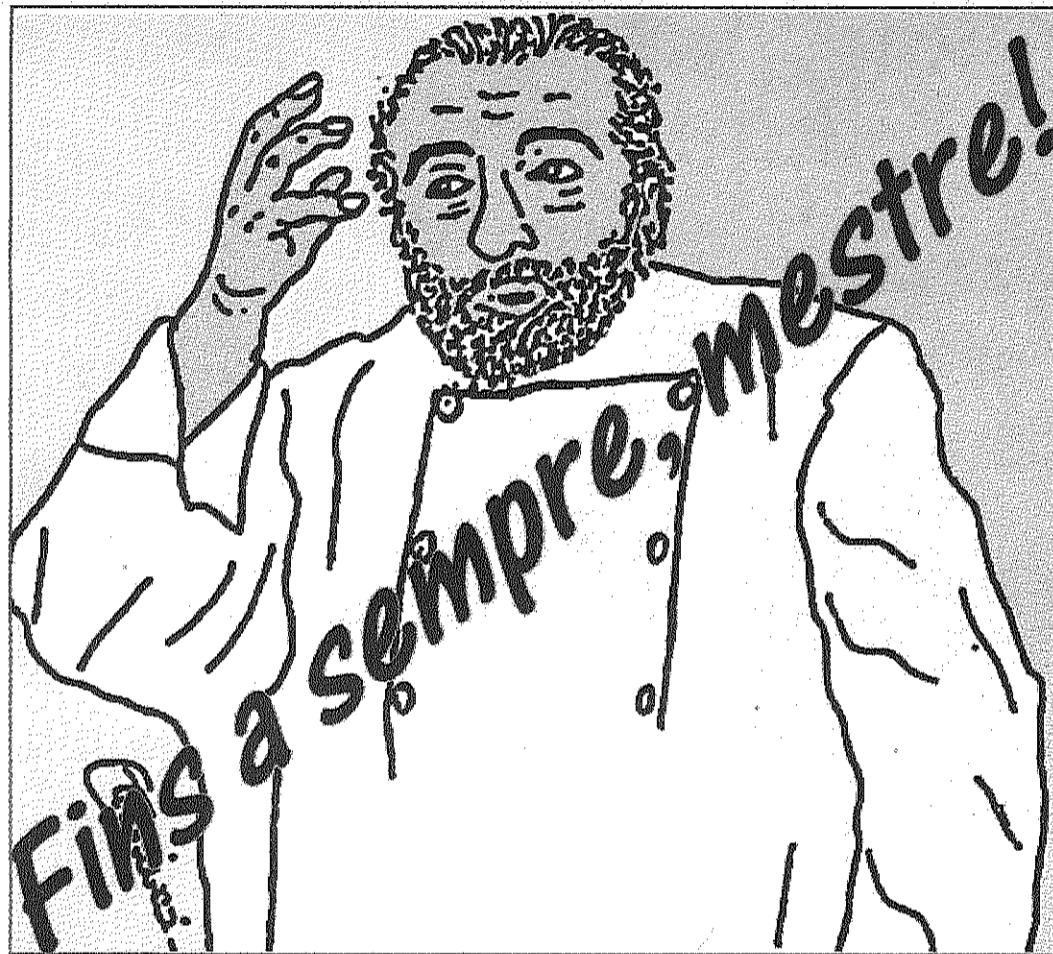
per a ell estretament lligats. 'En definitiva, ens cal coratge per decidir políticament i amb les eines adequades: en comptes d'un Estatut retallat, una Constitució pròpia'.

Aquesta sinceritat professional i nacional, expressada en l'adhesió a diferents plataformes en defensa de la normalitat política de Catalunya, i la seva fermesa a l'hora de defensar les seves conviccions, van convertir Santamaria en víctima, ara fa poc més de dos anys, d'una virulenta campanya d'erosió de sectors pseudoprogressistes espanyolitzants. Lamentablement, ha estat arran la notícia de la seva mort que alguns grans cuiners que el van blasmar ara manifesten davant els micròfons d'urgència de les emissores de ràdio i dels teletips de les agències de notícies que Santamaria va obrir 'un debat que calia fer'. I tots ells reconeixen que sense la fermesa a l'hora de defensar les seves conviccions, la gastronomia catalana mai no hauria arribat als nivells actuals i les cuines només farien olor de crema de llet. Encara queden, però, massa compromesos per la portada de diari que van publicar en el seu moment fustigant-lo, que intenten amagar la transcendència de la seva aportació professional i destil·len menspreu en cadascun dels seus mots.

Però baladrades d'aquestes a part, el millor homenatge que es pot fer a Santi Santamaria és seguir el seu exemple de construir el país, de fer poble, de defensar la terra, i atendre al millor que cadascú sap fer: des dels fogons d'una cuina, des del volant d'un autobús, menant el ramat o en un taller de fusteria. Sant Celoni ha de reconèixer qui ha estat el seu ambaixador, i seria bo consolidar la 'Setmana Gastronòmica Santi Santamaria' iniciada l'any passat amb la seva participació. Com l'hauria de reconèixer el Montseny i els gestors del Parc Natural, que semblen no haver-se assabentat de la trista notícia.

Seria bo que la llavor de Santi Santamaria sigui reconeguda en aquest camí de defensa de la terra. Malauradament no podem celebrar junts la Catalunya plena que ell desitjava però la seva aportació ens obliga, si mai arriba el dia, a fer un brindis per agrair-li el tros de camí que ha aplanat.

L'ACUDIT

llobateres.blogspot.com

carta on tothom s'hi pot veure reflectit i on sempre hi havia un espai per als bolets del Montseny o del Montnegre. 'Necessitem una política agrícola que defensi el model de vida mediterrani', va escriure Santi Santamaria en una de les darreres publicacions del sindicat agrícola Unió de Pagesos. I afegia: "això ajudaria a potenciar els mercats i, amb

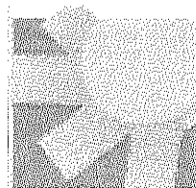
mentària bàsica a les escoles i una formació en valors que retorni la dignitat als oficis de la terra i ens allunyi del consumisme anglosaxó'.

L'article, però, es clou amb una darrera frase que tanca el cercle i on es posa de relleu que cuina-país són dos conceptes que es troben

ELS NOMS

Xavier Pellicer

Cap de cuina de Can Fabes de Sant Celoni

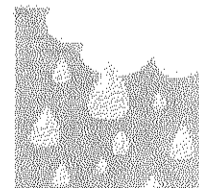

En ple sotrac per la notícia de la mort de Santi Santamaria, la seva esposa, Àngels, el xef Xavier, i la unanimitat dels treballadors de l'establiment

van decidir mantenir obert Can Fabes en homenatge al restaurador celoní. El motiu, expressat per tots ells, és la voluntat que el mateix Santamaria hauria tingut de seguir endavant malgrat les dificultats. El gest no sols és important pel que suposa de sacrifici en un moment tant complicat sinó pel que destil·la de la voluntat de tots ells de seguir endavant amb el projecte i la tasca que el restaurador celoní va engegar. Per a tots ells, i als amics veritables, una abraçada de solidaritat.

Artur Mas

President de la Generalitat

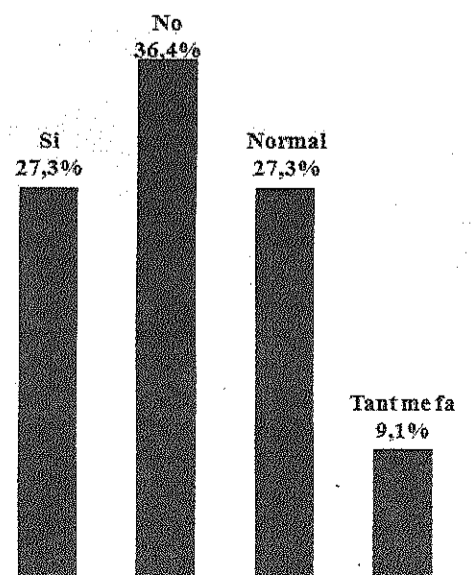

En la política diuen que són importants els gestos. Si és així, cal reconèixer la immediata del missatge de condol que el president de la Generalitat,

Artur Mas, i el conseller d'Agricultura, Josep Maria Pelegrí, van fer arribar dimecres a la família de Santi Santamaria. Però dit això, segurament no hauria estat cap desgavell per a la seva agenda, i en tot cas s'hauria entès qualsevol alteració que es fes sobre aquesta donat el malaurat esdeveniment, si algun membres del govern de Catalunya hagués passat per Sant Celoni, aquest dimecres, per expressar en persona el condol. I que més enllà de comunicats es posesin en disposició de la família.

L'ENQUESTA

Considerem que la TDT ha estat una millora?

actualitatdelbaixmontseny.blogspot.com

L'ACTUALITAT
DEL BAIX MONTSENY

Director

Josep Lluís Eras

Redacció en Cap

Laia Castells

Redacció

Marta Rubio

Administració i Publicitat

Mireia Ruiz

Redacció i Publicitat

Carrer Barcelona, 15

08470 Sant Celoni

Correu electrònic

redaccio@actualitat.info

Telèfon

938 484 680

Edita

Ametista Comunicació Integral SCP

Impressió

Gráficas de Prensa Diaria

Tirada

1.800 exemplars

Dipòsit legal

B.34648-2006.